

Povestea Lacoste a început dintr-un pariu. Cine a câștigat? Să spunem doar atât: acum, compania are mai bine de 1.200 de magazine în peste 100 de țări și aduce venituri anuale de 1,5 miliarde de dolari. La etichetă nu renunți nicicând, indiferent unde te afli. Mai ales când sute de oameni te privesc în timp ce câștigi un meci de tenis. Din fericire, eleganța se poate reinventa. În urmă cu mai bine de 80 de ani, în 1927, doi jucători francezi de tenis, aflați în Statele Unite ale Americii pentru a participa la Cupa Davis, s-au oprit în fața unei vitrine. Atenția le fusese captată de o frumoasă valiză din piele de aligator. René Lacoste, unul dintre cei doi tenismeni, a pus un pariu: dacă a doua zi va câștiga meciul împotriva americanilor, coechipierul său, Pierre Gillou, va trebui să-i cumpere acea valiză. În momentul în care au dat mâna pentru a pecetlui acordul, niciunul dintre cei doi habar nu avea că miza pariului urma să fie, de fapt, un gigant mondial cu venituri anuale de peste 1,5 miliarde de dolari. Echipa franceză, din care făceau parte cei doi amintiți mai sus, purta numele de „Muschetarii” și a învins echipa americană pentru prima dată în istoria Cupei Davis. Cum „s-a născut” aligatorul Lacoste și-a primit valiza și, odată cu ea, și porecla - presa americană a început să-l numească „Aligatorul”. Aceasta se potrivea perfect stilului agresiv de joc al francezului, iar Lacoste se folosea de ea din plin - pe de-o parte pentru a-și intimida adversarii, pe de alta pentru a-și confirma statutul (devenise tot mai cunoscut atât în Europa, cât și în SUA).

Robert George, un amic al jucătorului, i-a desenat un mic aligator, cu gura larg deschisă, pe care Lacoste și-a cusut-o apoi pe cămășile de tenis. Acum, micul aligator este unul dintre cele mai recunoscute (și mai copiate) logouri din întreaga lume. Reprezentanții companiei susțin chiar că acesta a fost primul articol de îmbrăcăminte cu logoul la exterior - există însă multe dezbateri pe această temă. Adevărata temelie a imperiului Lacoste este însă inovația de care a dat dovadă René în ceea ce privește echipamentul sportiv. Francezul a participat la întrecerile sportive într-o perioadă în care eticheta și simțul de „cum se cade” primau în fața oricăror condiții meteo. René ura faptul că era obligat să poarte cămăși cu mâneci lungi, țesute, scrobite și rigide pe terenul de tenis, însă aceasta era eticheta în sportul alb. Așa că, în același an în care și-a câștigat porecla, Lacoste a fost văzut pentru prima dată în ceea ce el numea „cămăși mult mai ușor de purtat pe canicula din terenurile americane”. Aceste cămăși aveau mâneci scurte, dar cu manșete și guler. Spre deosebire de tricourile purtate de jucătorii de polo, cămășile lui Lacoste erau confecționate din tricot, care absorbea transpirația. În plus, ofereau o mai mare libertate de mișcare. Datorită gulerului, tricourile arătau la fel de elegant pe teren, cât și pe sub un sacou sau pulover. În 1933, René Lacoste a încheiat un parteneriat cu André Gillier, proprietarul uneia dintre cele mai mari fabrici de țesături din orașul francez Troyes. Au început să producă tricouri dintr-o țesătură deasă, de bumbac, cu dungi înguste, care purtau deja faimosul logo. Numele brandului a fost înregistrat în iunie 1933, iar renumitul obiect de îmbrăcăminte a devenit cunoscut simplu drept „La chemise Lacoste” - cămașa Lacoste.

Opt ani tenisman, cinci decenii de inovație

Chiar dacă a început să joace tenis de la 15 ani, cariera de tenisman profesionist a lui René Lacoste s-a întins pe numai opt ani, timp în care a câștigat de trei ori Open-ul francez (în 1925, 1927 și 1929), de două ori turneul Wimbledon (1925 și 1928) și de două ori Open-ul american (1926 și 1927). Doi ani consecutiv, în 1926 și 1927, a fost desemnat cel mai bun jucător de tenis din lume. Reușitele lui René s-au bazat, în mare măsură, pe ambiția de a se afirma în fața tatălui său, director al producătorului spaniol de autoturisme Hispano-Suiza. După ce a

VIDEO: Lacoste sau eleganța pe terenul de sport

Scris de Sighet Online

Duminică, 11 Septembrie 2011 08:27 - Ultima actualizare Duminică, 11 Septembrie 2011 10:05

renunțat la tenis, flerul pentru afaceri și inovația de care a dat dovadă René l-au ajutat să construiască imperiul Lacoste, la cârma căruia a rămas până în 1963, când a fost înlocuit de fiul său, Bernard. René a murit în 1996, la vârsta de 92 de ani, din cauza insuficienței cardiace. "Prietenul meu, Robert George, mi-a desenat un aligator, pe care l-am cusut apoi pe sacoul pe care-l purtam pe teren."

Articol complet:

Adevarul.ro